

αὐτοῦ, πρέπει νὰ τὸν καθαρίζωμεν δι' ἰχθυόκολ-
λας καὶ νὰ τὸν μεταγγίζωμεν εἰς τὰ ὠρισμένα
βαρέλια τῆς ἀποστολῆς.

Περαίνων τὴν περί λευκοῦ οἴνου ἐκθεσίν μου,
ἐπιπροσθέτω τὸ ἐξῆς· ὅτι σταφυλαὶ αἰτίνες δι-
δουσι κακὸν μέλανα οἶνον δύνανται νὰ δώσωσιν
ἄριστον λευκόν, καθὼς καὶ τάνάπαλιν. Τοιοῦτον
τι συμβαίνει καὶ ἐν Ἀθήναις μὴ δυνάμενου τοῦ
λευκοῦ οἴνου σπανίως πέραν τοῦ ἔτους νὰ δια-
τηρηθῇ, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ μετενεχθῇ ἀ-
ελαβῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἕνεκα τῆς ποιό-
τητος τῆς σταφυλῆς καὶ τῆς διὰ τοῦ κλίματος
ὠριμάνσεως. Ἐν ᾧ ἔάν αἱ ἐνυπάρχουσαι σταφυ-
λαὶ πατῶμεναι ἐξυμῶντό ἐπὶ 3—4 ἡμέρας
μετὰ τῶν στεμφύλων, νὰ μὲν ἤθελον παραγάγῃ
οἶνον ὀλίγον ξανθόν, ἀλλὰ ἐξάριτον καὶ δυνατόν,
δυνάμενον νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, εἴτε νὰ
μετακομίζεται ἄνευ θολώματος εἰς οἶνον δὴ ποτε
μέρος, ἐν ᾧ ἤδη δὲν δύναται. Ἐν γένει δὲ ὁ
λευκὸς οἶνος εἶναι τὸ γνησιώτερον δείγμα καὶ ἡ
βάσις, ἐφ' ἧς ὁ ἀμπελοκτήμων δύναται νὰ γνω-
ρίσῃ τὴν τε ποιότητα τῆς τοποθεσίας του καὶ
τοῦ κλίματός του, συνάμα δὲ τὸν χρόνον, ἐφ'
οὗ μετὰ πλειότερας ἐπιτυχίας δύναται τρυγῶν
νὰ κατασκευάσῃ ἐξάριτον οἶνον χρωματισμένον,
ἢ λευκόν.

Πρὸ πάντων μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἐπιμέλεια
καὶ ἡ παρατήρησις ἐπὶ ἐκάστου τρυγετοῦ, κα-
θόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ λευκοῦ οἴνου,
κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἀναλογίας καὶ ὁδηγίας,
θέλει συνεπάγῃ πολλοὺς κατανωλατὰς ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν βραδυτέραν αὐτοῦ ὑπερτί-
μησιν, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ ἐπιμέλεια
τοῦ λευκοῦ οἴνου δὲν χρήζει κόπου πολλοῦ ὡς
ἀπλουστάτου.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ

ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΕΛΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΝ 12 ΚΑΙ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1870.

Ἀσύνηθες ὅλως διὰ τὸν τοσοῦτον τῶν πόλων
ἀπέχοντα τόπον ἡμῶν εἶδομεν αἴφνης περὶ τὴν
7 τῆς ἑσπέρας τῆς 12(24) τοῦ Ὀκτωβρίου ε. ε.
πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ ὀρίζοντος. Ἀπ' αὐτοῦ
δηλαδὴ πρὸς τὰ ἄνω ὑψοῦτο φῶς χρώματος ἀνι-
κτοῦ πορφυροῦ καὶ ἐσχημάτιζε τμήμα κύκλου.
Ἡ ἐντασις αὐτοῦ ἦτο κατ' ἀρχὰς ἀσθενής, περὶ

τὴν 9 ὅμως ὥραν ἐφαίνετο τρόπον τινὰ ὁ οὐρανὸς
καιόμενος· τὸ φαινόμενον δ' ἔλαβε πρὸς τὸ Β μέρος
ὕψος 15 καὶ ἔκτασιν ὀριζοντεῖαν 110 περίπου
μοιρῶν. Ἐνίοτε ἐφαίνοντο ἀναθρώσκουσai ἀπὸ τοῦ
ὀρίζοντος πρὸς τὰ ἄνω ἀκτινοβολίαι λευκαί, καὶ
τότε ἡ λαμπρότης τοῦ φαινομένου ἐπετείνετο, ἰδί-
ως δὲ νέα ἐπίτασις ἐγένετο περὶ τὴν 10 ὥραν.
Οὕτως ὅτε μὲν ἐξησθένη, ὅτε δ' ἐπετείνετο. Βαθ-
μηδὸν ὅμως ἤρχισεν ἐξασθενεῖν καὶ λαμβάνον
χρῶμα βαθύτερον, ἰόχρουν, περὶ δὲ τὴν 11 1/4
ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν ἠδυνάμην νὰ διακρίνω τί-
ποτε πλέον. Ἡ τοποθέτησις τοῦ κυκλικοῦ σχή-
ματος, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὸ φαινόμενον, ἦτο
τοιαύτη ὥστε ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ πόλου 60 μὲν
μοίρας πρὸς Δ., 50 δὲ πρὸς Α., δηλαδὴ ἦτο
τοποθετημένον συμμετρικῶς σχεδὸν πρὸς τὸν πρὸς
Δ. τοῦ πόλου κείμενον μαγνητικὸν μεσημερινὸν
τῶν Ἀθηνῶν. Τοιοῦτο λοιπὸν ἐγένετο τὸ φαινό-
μενον τῆς ἑσπέρας τῆς 12 Ὀκτωβρίου, καθ' ἣν
καὶ ὁ οὐρανὸς ἦτον αἴθρως καὶ νηνεμία ἐπεκράτει.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἔπνεεν ἄνεμος σφοδρὸς
ἀπὸ τῶν ΝΔ. καὶ νέφη ἐκάλυπτον τὸ πλεῖστον
τοῦ οὐρανοῦ. Περὶ τὴν 7ην καὶ πάλιν ἀνεφάνη τὸ
φαινόμενον, πολὺ ὅμως ἐντονώτερον παρὰ τὴν
προτεραίαν. Δυστυχῶς τὰ νέφη ἐκάλυπτον πολ-
λαχοῦ τὸν οὐρανὸν καὶ μάλιστα τὰ ΒΑ. αὐτοῦ,
ὅθεν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φανῇ αὐτὸ ἐν ὅλῃ τῇ
μεγαλοπρεπεῖα του. Τὸ χρῶμά του ἦτο ἐρυθρό-
τερον ἢ τὴν προτεραίαν, ἐξετείνετο δὲ καὶ πο-
λὺ πλεῖον, διότι ὀλίγον μετὰ τὴν 8ην ἡ ὀριζον-
τεῖα ἔκτασις αὐτοῦ πρὸς Δ. ἦτον 80 μοιρῶν (πρὸς
Α. διὰ τὰ νέφη δὲν ἐφαίνετο πόσον), ὑψοῦτο δὲ
περὶ τὴν 9ην, ὅτε πολλὰ τῶν νεφῶν διεσκεδά-
σθησαν, περὶ τὰς 35 μοίρας. Καὶ πάλιν ἡ ἀκτι-
νοβολήσις ἐφαίνετο ἐνίοτε. Περὶ τὴν 11 μόλις
ἠδυνάμην νὰ διακρίνω ἑτι ἀσθενῆ τινα ταινίαν
ἰόχρουν πρὸς τὸ ἐλεύθερον πλέον νεφῶν ΒΑ. μέ-
ρος τοῦ ὀρίζοντος. Ἀσθενεῖς ἀστέρεις ἐφαίνοντο ὥστε
ἀμαυρούμενοι ὑπὸ τῆς λάμπσεως τοῦ φαινομένου,
οἱ πλησίον ὅμως τοῦ ὀρίζοντος δευτέρας τάξεως
ἀστέρεις α, β, γ, καὶ δ τῆς Μεγάλης Ἀρκτοῦ
ἐσελάγιζον λαμπροὶ ἐν τῷ ἐρυθρῷ φωτὶ τῆς
δευτέρας ἑσπέρας ὡς μὴ καλυπτόμενοι ἀπὸ νέφη.

Τοιοῦτον ἐφάνη τὸ φαινόμενον ἐνταῦθα κατὰ
τὰς δύο ἑσπέρας. Τὴν ἐπομένην οὐδὲν ἠδυνήθην
νὰ ἶδω, καίτοι προσεκτικὸς εἰς τοῦτο καταστὰς
ὑπὸ τινων, νομιζόντων ὅτι ἐβλεπον ἀσθενές τι
φῶς πρὸς ΒΔ. κατὰ τὴν 6 1/2 M. M.

Ἐφάνη δὲ τὸ φαινόμενον αὐτὸ καθ' ἅπασαν
τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ κατὰ

τὰς ἐφημερίδας τῆς πόλεως ταύτης καὶ μέχρι Βαγδατίου. Ἐν Κορίνθῳ ἕνεκα σφοδροῦ πνέοντος ἀνέμου ἐφαίνετο κινούμενον, ὅπως πρόσωπον ἀξιόπιστον μοί εἶπεν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφάνη ἐκτεινόμενον ἔτι μᾶλλον ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος, ἐφαίνετο δ' αὐτόθι στηριζόμενον πλησίον τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ ἐτέρου κυκλικοῦ τμήματος, ἐλασιοχρόου.

Διὰ τὸ ἀσύνηθες τοῦ φαινομένου ἐνταῦθα καὶ ἐκ τῆς ἀπάτης τῆς ἐκ τοῦ ὀνόματος προξενουμένης, τινὲς ἐνόμισαν ὅτι τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἦτον ἄλλο τι ἢ βόρειον σέλας, νομίζοντες ὅτι τοῦτο μόνον εἰς τὰς πολὺ βορείους χώρας φαίνεται. Ἀληθῶς τὸ βόρειον σέλας εἶνε φαινόμενον σύνηθες εἰς τὰς περὶ τὸν πόλον χώρας, ὅπου ἰδίως κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξέως φαίνεται τὰς πλείστας ἐσπέρας· ἐκ τούτου ὁμῶς δὲν ἔπεται ὅτι ἀλλαχοῦ δὲν δύναται νὰ φανῇ, διότι λ. χ. εἰς τὴν μεσαίαν Εὐρώπην ἀναφαίνεται κατὰ μέσον ὅρον δεκάκις περίπου τοῦ ἔτους. Ὅσον ἀπομακρυνόμεθα τοῦ πόλου τοσοῦτο σπανιώτερον εἶνε τὸ βόρειον σέλας, ὅθεν καὶ παρ' ἡμῖν εἶνε ὁλως ἀσύνηθες.

Ἐνταῦθεν καὶ ἡ δυσπιστία πολλῶν περὶ τοῦ ἂν τὸ φαινόμενον ἦτο βόρειον σέλας, μάλιστα τοσοῦτο λαμπρὸν. Ἐκ τῆς πρὸς Β. ὁμῶς θέσεως αὐτοῦ, τῆς σχεδὸν συμμετρικῆς πρὸς τὸν μαγνητικὸν μεσημβρινὸν τοποθετήσεως, τοῦ σχήματός του καὶ τῆς ἀκτινοβολίας, οὐδεμία περὶ τούτου ἀμφιβολία ὑπελείπετο.

Τὸ βόρειον σέλας φαίνεται συχνότατα εἰς τὰς περὶ τὸν πόλον χώρας. Οὕτως ὁ Γάλλος Λοττίνος, διατρίψας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Σεπτεμβρίου 1838 μέχρι τῶν μέσων Ἀπριλίου 1839 ἐν Βασσεκόπῳ τῆς Νορβεγίας, εἰς βόρειον πλάτος 70 μοιρῶν, παρατήρησεν 143 φορές τὸ βόρειον σέλας. Ὅταν ἐκ τῶν νεφῶν δὲν ἐφαίνετο τὸ βόρειον σέλας, ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῆς μαγνητικῆς βελόνης. Ἀλλὰ τὸ βόρειον σέλας ἐνίοτε φαίνεται καὶ εἰς τὰς μεσημβρινὰς τῆς Εὐρώπης χώρας, διότι ἐφάνη λ. χ. εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀκριβῶς παρατηρήθη κατὰ τὸ 1848 ἐν Πίζα καὶ Ῥώμῃ. Ἀορίστως δὲ ἀναφέρει ὁ Οὐαυόλδος τὴν ἐμφάνισιν τοῦ σέλαος εἰς τὸ Μεξικὸν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Περουβίαν. Τὸ ἐνταῦθα τελευταίως ἀναφανέν ἐγένετο ὁρατὸν μέχρι τῆς Βαγδάτης. Εἰς τὸν περὶ τὰς ἀνταρκτικὸν πόλον χώρας φαίνεται τὸ νότιον σέλας.

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βορείου σέλαος προαναγγέλλει κίνησις ἐκτεκτος τῆς μαγνητικῆς βελόνης, ἥτις ἐξακολουθεῖ ταχυσταμένη καθ' ὅλην

τὴν διάρκειαν τοῦ φαινομένου. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ σέλαος γίνεται συνήθως διὰ τῆς εἰς τὰ Β. τοῦ ὀρίζοντος ἐμφανίσεως σκοτεινοῦ τμήματος κυκλικοῦ, διὰ μέσου ὁμοῦ τοῦ ὁποίου οἱ ἀστέρες εἶναι ὁρατοί. Βαθμηδὸν τὸ τμήμα αὐτὸ φωτίζεται κατὰ τὴν περιφέρειάν του καὶ αὐξάνει συγχρόνως, ἡ ἐντασις τοῦ φωτισμοῦ ἐπιτείνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Εἴτα ἀρχοῦνται ἀνερχόμεναι ἐκ τοῦ φαινομένου πρὸς τὰ ἄνω ἀκτίνες, ὧν τὸ χρῶμα ποικίλει ὅταν τὸ φαινόμενον ᾔνε ἐντονὸν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ὑποκυάνου καὶ πρασίνου μέχρι τοῦ πορφυροῦ. Αἱ ἀκτίνες αὗται φαίνονται πᾶσαι συγκλίνουσαι πρὸς τὸν μαγνητικὸν πόλον, δηλαδή πρὸς τὸ σημεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον τείνει ἡ μαγνητικὴ βελόνη. Τὸ ὅλον φαινόμενον φαίνεται τοποθετημένον συμμετρικῶς σχεδὸν πρὸς τὸν μαγνητικὸν τοῦ τόπου τῆς παρατηρήσεως μεσημβρινόν, φθάνει δὲ ἐνίοτε μέχρι τοῦ κατακορύφου. Εἴτα βαθμηδὸν τὸ σέλας ἀρχεται ἐξασθενεῖν καὶ ἐνίσταται ἐκ νέου ἐπιτεινόμενον μεχριστοῦ ὁλως ἐκλείψῃ.

Τὸ χρῶμα τοῦ σέλαος δὲν εἶναι πάντοτε τὸ αὐτό, ἀλλὰ συνήθως μὲν λευκὸν ἢ ὠχρὸν, ἐνίοτε ὁμῶς καὶ ἐρυθρὸν ἢ πορφυροῦν, ὅπως τὸ ἐνταῦθα φανέν, ἢ καὶ χρυσοχρουν.

Ἡ ἐντασις τοῦ σέλαος εἶναι διάφορος. Ἡ συνήθης αὐτῇ ἐντασις κατὰ τὸν Brewster ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν τῆς σελήνης κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς τέταρτον. Ἐνίοτε ὁμῶς κατὰ τὸν Scerresby ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν τῆς πανσελήνου.

Τὸ ὕψος μεχριστοῦ τὸ σέλας φθάνει δὲν δύναται ἀκριβῶς νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὸ εὐμετάβλητον αὐτοῦ, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ παράλλαξις αὐτοῦ ἐκ δύο διαφόρων τόπων ὠρισμένων δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ μετ' ἀκριβείας. ὡς λαμβάνον ὁμῶς μέρος εἰς τὴν ἡμερησίαν τῆς γῆς περιστροφὴν δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἀτμοσφαίρας, ἂν καὶ κατὰ τινὰς ἀβεββαίους ὑπολογισμοὺς ἐξέρχεται ταύτης.

Τοιοῦτο τὸ φαινόμενον τοῦ βορείου σέλαος, τοῦ ὁποίου ὁμοίον ἔχει καὶ τὸ νότιον ἡμισφαίριον, διότι αὐτόθι φαίνεται τὸ νότιον σέλας· ὑπολείπεται μόνον νὰ εἰπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ πιθανοῦ τινὸς τρόπου γενέσεως αὐτοῦ, καθόσον ἀκριβῶς εἰσέτι δὲν ἐξηγήθη.

Ὁ Καρτέσιος ἐθεώρει ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦ βορείου σέλαος προξενεῖται ἐκ τῆς ἀντανακλάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ὑπὸ λεπτοτάτων τεμαχίων πάγου ἀνυψουμένων ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ κατὰ τὰς περὶ τοὺς πόλους χώρας. Ἐπίσης καὶ ὁ

Πρὸς θεωρεῖ τὸ σέλας ὡς ὀπτικὸν φαινόμενον. Ἡ ἐπίδρασις ὁμῶς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μαγνητικῆς βελόνης, ἢ τοποθέτησίς του, παρέχουσι μᾶλλον τὸ ἐνδόσιμον νὰ θεωρῇται τὸ βόρειον σέλας ὡς μαγνητικὸν φαινόμενον. Οὕτως ὁ Ἀγγλος ἁστρονόμος Ἀλλέϋς ἐξήγησεν αὐτὸ κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος δεχθεὶς, ὅτι τὸ σέλας εἶνε τὸ μαγνητικὸν ρευστὸν ἐκρέον ἐκ τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἀντίθετον μαγνητικὴν πόλον. Εἰς νεωτέρους ὁμῶς χρόνους θεωρεῖται ὡς μαγνητοηλεκτρικόν, δηλαδὴ ὅτι διαταρασσομένης τῆς ἰσορροπίας τοῦ γήινου μαγνητισμοῦ, ὅθεν καὶ ἡ ταραχὴ τῆς μαγνητικῆς βελόνης, γεννῶνται ἠλεκτρικὰ ρεύματα, διότι ὡς γνωστὸν ὁ μαγνητισμὸς δύναται νὰ προξενήσῃ τοιαῦτα. Τὰ ρεύματα λοιπὸν ταῦτα εἰσὶ τὰ τὸ σέλας προξενούντα. Πιθανὴ φαίνεται ἡ γνώμη αὕτη, διότι παρετηρήθη πολλάκις ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βορείου σέλαος οἱ τηλεγράφοι ἐπηρεάζονται ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ διατάραξις ὁμῶς αὕτη τῶν τηλεγράφων δυνατόν νὰ πηγάζῃ ἐξ ἄλλων αἰτίων ἀνεξαρτήτων τοῦ σέλαος καὶ τὸ σύγχρονον ἐπομένως αὐτῶν ἐνίητε νὰ ᾔηται ἀπλὴ σύμπτωσης.

Ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ σέλας ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι διαταρασσομένης τῆς ἰσορροπίας τοῦ γήινου μαγνητισμοῦ τίθενται εἰς τοιαύτην κίνησιν καὶ τὰ μέρη τῆς ἀτμοσφαίρας, ὥστε προξενεῖται τὸ φαινόμενον αὐτό. Ἀποκαθισταμένης τῆς ἰσορροπίας τοῦ μαγνητισμοῦ παύει καὶ τὸ σέλας.

Ὁ μαγνητισμὸς τῆς γῆς ὡς γνωστὸν ἐπηρεάζεται ἐπὶ τῶν κηλίδων τοῦ ἡλίου, ὧν ἡ πληθὺς ἔχει τὸ μέγιστον αὐτῆς κατὰ διετίαν περίπου. Ἐντεῦθεν ἴσως ὑπάρχει ἡ αὐτὴ διετής περίοδος τῆς συχνῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐκ τοῦ μαγνητισμοῦ τῆς γῆς ἐξαρτωμένου φαινομένου τοῦ σέλαος.

Δ. ΚΟΚΚΙΔΗΣ.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΙΟΝΟΣΚΕΠΩΝ ΟΡΕΩΝ.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΟΝ

ὑ π δ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ «JOHN HALIFAX»

Πλοῖόν τι στερεόν, ἐλάτῃ κατεσκευασμένον κατατυντετριμμένον ὑπὸ τῆς θύελλης, ἐφέρετο τῇδε κάκειτε κατὰ τὰς χώρας τῆς μεσημβρίας. Ἄνθρωποι τῆς Ἀρκτοῦ ἄγριοι τὴν φυσιγνωμίαν, ἀντιπαλαίνοντες κατὰ τῆς καταιγίδος ἐκυβέρων τὴν ναῦν μετὰ προθυμίας ὅπως ἀγρίας καὶ μετὰ θάρρους ἀπηλπισμένου ὅπερ ἐν ταῖς δειναῖς ταύταις στιγμαῖς ἀντικαθίστησι τὴν ἐπιτηδειότητα. Ἦν δ' ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ πολιτισμὸς ἤρξατο διαδιδόμενος εἰς τὰ νεκρὰ καὶ πολεμικὰ ἔθνη τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης. Τὸ πλοῖον ἐπισκεψάμενον τὰς χώρας ταύτας κατήρχετο ἤδη ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ τόπου ἀγρίου καὶ βαρβάρου. Ἦν δὲ κατεσκευασμένον ἐκ ξύλου ὅπερ εἶχε καμφθῇ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἐν τινι τῶν θατῶν τῆς Σκανδιναυίας, βραδυτέρον δὲ κυβερνώμενον ὑπὸ τινος Οὐϊκίγκου (Wiking) ὑπερενίκησε τὰς ὀρμάς τῶν παγετῶν βορείων ἀνέμων. Τὸ σκάφος ὅτε μὲν ἀνυψοῦτο ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν κυμάτων, ὅτε δ' ἐδυθίζετο αἴφνης εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Νέφη μολυβδόχρσα ἐφαίνοντο ἐπικαθήμενα ἐπὶ τῶν ἰστῶν αὐτοῦ, μανιωδῶς δὲ προσωθοῦντα αὐτοὺς πρὸς τὰ κύματα. Τὰ πνεύματα τῆς ἀβύσσου ἐμυκῶντο, τὰ δ' ὑπερμεγέθη κύματα δι' ὑποχθονίων γογγυσμῶν ἀπεκρίνοντο αὐτοῖς.

Κατὰ τὴν δεινὴν ταύτην στιγμὴν σπαρακτικὴ ἐν τοῖς ἔνδον τοῦ πλοίου ἠκούσθη φωνή, ἥτις ἐν μέσῳ τῶν μυρίων θορύβων τῆς τρικυμίας ἐφαίνετο οὔσα ὁ ὕμνος τῆς γεννήσεως ὄντος τινὸς ἀνθρωπίνου. Ἡ μήτηρ κατέκειτο ἀναίσθητος τῆς τρομερᾶς καταιγίδος. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν εἶχεν ἐπιφανῆ ὁ ἄγγελος τῆς ζωῆς, κατ' αὐτὴν ταύτην ἐπεφάνη καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου, καὶ ἤδη ἡ σκιὰ τῶν πτερύγων αὐτοῦ ἐπασκίαζε τὴν νεαρὰν γυναῖκα. Ὁ Οὐϊκίγκος ἐκάθητο παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς περίλυπος καὶ ἀκίνητος. Ἴσως ἐνόει ἤδη, ὅτι τὸ ὥραϊον τῆς μεσημβρίας ἄνθος ἀφخرπασθὲν τῆς γεννετείρας γῆς, καὶ μετενεχθὲν ἐπὶ ψυχροῦ τοῦ Βορρᾶ βράχου ἐμελλεν ἐξαίφνης